

ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭ

ಚಿದಾನಂದ ಕೆ ಡಿ*

*ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧಕರು, ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಾಮ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಅಂಚಿ, ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋಬಳಿ,
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆ

Abstract:

ಅಭಿಜಾತ ಕಲಾಪಿದರಾದ ಷರೀಫರು ಸಹ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಬ್ಬಿ-ಹರಿದಿನ್. ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಕಲಕಲಾವಲ್ಲಿಭರಾದ ಷರೀಫರು ಶರಣರ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭಾವ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೇ, ವಿವಿಧ ವೇಷ ಹಾಕುತ್ತೇ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಯಲಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಲೆಗಳಿಗೆಯನ್ನು ಜನಪನದ ವಿಲಾಸಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಏ ಕಲೆಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊಹರಂ ಪರ್ವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತುವ ಕರ್ಬಳಾ ಮೇಳಗಳಿಗಾಗಿ ರಿವಾಯತ್ ಪದ ರಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಲಾಂಛನಿಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಪಥದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಜ್ಜೆ ಮೂಡಿಸಿ. ಮುಂದಿನ ಸ್ವಾಷಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ವಾದ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕಳಸದ ಗುರುಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು, ಅಂಕಲಗಿಯ ಅಡವಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ ನವರು, ನವಿಲುಗುಂದದ ನಾಗಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಸಿದ್ಧಾರೂಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಧುಸತ್ತುರುಷರ ಸಾನ್ಯಾಸಿ, ಸಂಸಗ್ರಾಗಳಿಂದ ಅನುಭಾವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೋಖಿನದಲ್ಲಿ ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ, ತತ್ತ್ವಪದ, ರಿವಾಯತ್, ವಚನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ.

ಶಿರೋಕ್ಷೇ

ಷರೀಫರು ಕ್ರಿ.ಶ ಮಾರ್ಚ್ 1819 ರಲ್ಲಿ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಗ್ಗಂವಿ ತಾಲೂಕಿನ ಶಿಶುನಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇವಾನ್ ಹಸಿರತ್ ಮತ್ತು ಹಜ್ಜುಮಾ ದಂಪತೀಯ ಮತ್ತುನಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. 1891ರಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದರು. ಮಹಿಳ್ಯದ್ವಿಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿದ ಷರೀಫರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಕೂಲಿಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಸ್ತು, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ, ಪಾವಿತ್ರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಲಿಮತದಲ್ಲೇ ಓದು-ಬರೆಹ ಕಲಿತ ಷರೀಫರು. ಮುಲ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿದರು. ಮುಲ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮೋಡಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ಉದ್ಯವನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ದೇವಿ ಮರಾಣ, ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಯನ್ನು ತಿರಿವಿ ಹಾಕುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳ ಅಂತರ್ಯಾವನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರಗಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಷರೀಫರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದು. ಮೋಜು ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ವೇಷಗಾರ ವೇಷ ತೊಡವುದು, ಬಯಲಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದು. ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಪ್ತಣ (ಸರ್ವಭೂಪಣ

Please cite this article as: ಚಿದಾನಂದ ಕೆ. ಡಿ. (2022). ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭ. ಸ್ರುಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ನೊವೇಟಿವ್ ರೆಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೆಲ್ಪೋರ್ಟ್, 1(5), 7-12.

ಶೀವಯೋಗಿ) ಕೆವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ ಮಾಡುವುದು, ಶಾಸ್ತ್ರಮರಾಣ ನಡೆದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದ ಹಾಜರಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವುದು, ಮೋಹರಂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಿವಾಯತ್ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಮೇಳ ಕುಣಿಸುವುದು ಇವೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಷರೀಫರು ವಿಶೇಷ ಆಸ್ತರ್ಪಿತಹಿಸಿದ್ದರು.

ಮುಲ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸುಮಾಡಿದ ಷರೀಫು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಶಿಶುನಾಳ ಗ್ರಾಮದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಗ್ರಾಮಗಳಾದ ಕ್ಯಾಲಕೊಂಡ, ಪಾಣಿಗಟ್ಟಿ, ಗುಂಜಳ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದ ಷರೀಫರು ತಮ್ಮ ಆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು; ‘ಶಿವ ಪಥವರಿದಡ ಗುರುಪಥವೇ ಮೊದಲು’ ಎಂಬ ಶರಣ ನುಡಿಯಂತೆ ಗುರುವನ್ನು ಅರಸ ತೊಡಗಿದರು. ಸುದ್ಯೇವದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಳಸದ ‘ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು’ ಗುರುಗಳಾಗಿ ದೊರೆತರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅರಳಿಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಗುರು ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟರು ಮೇಲು ಜಾತಿಯವರೋಡನೆ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಷರೀಫರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟರು ಷರೀಪರನ್ನು ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಹತ್ತಿರ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಲ್ಮೈದವರು ಶಿರಸ್ಯಾರದ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಗುರು ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಷರೀಫರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಷರೀಫರು ಭಾವ ಪರವಶವಾಗಿ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

‘ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ ಸದ್ಗುರುನಾಥ’

ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ

ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ ನೂಕಿದ ಭಾವದ

ಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನ ನೀ ಪದೆಯಿಂದು’

ಎಂದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಗೆ ಆತ್ಮಪರವಶರಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಗುರು ಭಟ್ಟರು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಷರೀಫರ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು.

ಷರೀಫರು ತಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನು ಹಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರು....

‘ಸದ್ಗುರು ನಿನ್ನ ಮಾಯಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದೆನೋ

ಕರಣಿಡಿದು ಎನ್ನ ಕರಣದೊಳಗೆ ಮೊದಲು

ವರಮಂತ್ರ ಬೋಧಿಸಿ ಕರವಿಟ್ಟಿ ಶಿರಮೊಳು’

ಎಂಬಂತೆ ಗುರು ಗೋವಿಂದಭಟ್ಟರು ಷರೀಫರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬೆಳಗಿದರು.

ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಶರೀಫರಿಗೆ ಕುಂದುಗೋಳದ ನಾಯಕ ಮನೆತನದ ಘಾತಮಾಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಹಂಡತಿಯನ್ನು ಮೊಜ್ಜೆ ಭಾವದಿಂದ ಷರೀಫರು ನೋಡಿದ ಪರಿ ಇದು....

‘ಮೊದಲಿಗೆ ತಾಯ್ಯದಿ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ ಮತ್ತೆ

ಸದನಕ ಸೋಸಿಯಾದಿ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ ಮತ್ತೆ

ಮುದದಿಂದ ಮೋಹಿಸಿ ಮರುಬ್ಬಾದವನಿಗೆ

ಮಗಳೊಂದನಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ’

ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತಿ ಭಾವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಲಗತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯ ಪಥ ಬದಲಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ ಹಾಗೆಯೇ ಶರೀಫರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಜನಿಸಿ ಬಹು ಬೇಗನೇ ಮರಣವನ್ನುಪ್ಪತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಬಳಿಕ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಘಾತಿಮಾ ಕೂಡ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಹೆಂಡತಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಶರೀಫರು

‘ತಂದೆ ಗುರುಗೋವಿಂದ ಸೇವಕ

ಕುಂದುಗೋಳಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಾನ್ಯಾಕೋ

ಬಂಧುರ ಶಿಶುನಾಧೀಶನ ದಯದಿಂದ

ಇಂದಿಗೆ ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಸನಗಳ್ಯಾಕೋ’

ಎಂದು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ‘ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಡತನವನೇ ಕೊಡು’ ಎಂಬ ಶರಣರ ಹಿತನುಡಿಯಂತೆ ಷರೀಫರು ಕೂಡ ಬಡತನವನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕೆಂಪಾಗಿ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುವುದು ಅವರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು.

‘ಬಡತನವೆಂಬಿದು ಕಡೆತನಕಿರಲಿ

ವಡವಿ ವಸ್ತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ

ನಡುವಂಥ ದಾರಿಯ ತಷ್ಣಿ

ಅಡವಿ ಸೇರಿದಂತಾಗಿ ಹೋಗಲಿ’

ಎಂದು ಲೋಕ ಜೀವನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಡತನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿರಿತನಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲ, ಅತ್ಯ ಇತ್ಯ ಹರಿದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸು. ಆ ಮನಸಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜಾಣತನದ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಷರೀಫರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

‘ಅತ್ಯ ಇತ್ಯ ಹರಿದಾಡುವ ಮನಸಿಗೆ

ಮಜ್ಜಿಲ್ಲೈಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು ಜಾಣ’

‘ಕಡು ವಿಷಯದಿ ಸಂಸಾರಕೆ ಮರುಗತ

ಹೊಡವಿ ತಳದಿ ಲಿಡಿಕ್ಕಾಡುವ ಮನಸಿಗೆ

ಮಜ್ಜಿಲ್ಲೈಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು ಜಾಣ’

ಎಂದು ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಜಾಣಾದಮಜ್ಜನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಷರೀಫರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತತ್ವಪದವಾದ

‘ಕೋಡಗನ್ನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತ

ನೋಡಬ್ಬ ತಂಗಿ ಕೋಡಗನ್ನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತ’

ಎಂಬ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಕೋಡಗವು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ, ಕೋಳಿಯ ಜಾಣದ ಉದಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮೂಡಿ ನಿಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲತೆಯ ಕೋತಿಯಂತೆ, ಆ

ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ಜಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪರೀಫರು ಸಂತೆಯ ರೂಪಕವನ್ನು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತ, ಈ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೂ; ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜೀವಿಯು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮುಲಗೂರ ಸಂತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪರೀಫರು ಅದನ್ನು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

**‘ಸದ್ಗುರು ಮುಲಗೂರ ಸಂತಿ
ಗಢಲದೊಳಗ ಯಾಕ ನಿಂತಿ
ಬಿಧ್ಯ ಒಧ್ಯಾದಿದರ ಎಭಿಸುವರಿಲ್ಲಾ
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮುದುಕಿ ನೀನು
ಬಿಧ್ಯೇಯಭ್ಯೇ ಮುದುಕಿ’**

ಎಂದು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಧ್ಯ ಮುದುಕಿ ಎಂಬುದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಧ್ಯ ಮುದುಕಿ ಎಂದು ಸಂಕೇತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುದುಕಿ ಎಂಬ ಸಂಕೇತವು ಸಂಸಾರದ ನಶ್ವರತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರವು ವಿಷಯ ಸುಖಿಗಳ ಆಗರ, ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಅಲ್ಲ ಸುಖಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಅನಂತ ಸುಖಿದತ್ತ ತೆರಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸುಳಿವು ಕೂಡ ಇದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಸಾಧಕರು ತಾವು ಈ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೋ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ‘ಸೋರುತ್ತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ’ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

**‘ಸೋರುತ್ತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ
ಅಜಾಣನದಿಂದ ಸೋರುತ್ತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ’
‘ಸೋರುತ್ತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ
ದಾರಾಗಟ್ಟಿ ಮಾಳ್ಫರಿಲ್ಲ¹
ಕಾಳ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ನಾನು
ಮೇಲಕೇರಿ ಹೋಗಲಾರೇ’**

ಎಂದು ಜಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎರಲು ಕತ್ತಲೆ, ಅಜಾಣನ ಅಡ್ಡಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಪರೀಫರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಪರೀಫರಿಗೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಾಗಿ ಕಂಡಿರಬೇಕು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ಜೀ ಮಾಡಲು ಹೊನ್ನೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಹೊನ್ನಿಗಿಂತಲೂ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಬಾಳ್ಜೀಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದೂ, ದುಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟದು, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು ಒಂದು ಪದವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

‘ದುಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಣಿ-ದುಗ್ಧಾಳಿಗೆ
ಹೆಡ್ಡನಾಗ ಬೇಡೋ, ತಿಂದೀ ನೀ ಮಣಿ’
‘ಹೆಡ್ಡಿನ ಪೊಚಿಗೆ ಇಳಿಸಿ-ಮಣಿನ
ಸಂತೇಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮರ್ಯಾದ ಕೊಡಿಸಿ
ಮಿಣಿನೆ ತಿದೀತು ಒಳಗ-ಮೀಲ್ಲನೆ
ಥಣಿಗೆ ಮೂಡಿತು ಬೆಂಕಿಯ ಕಡಿ’

ಎಂದು ದುಡ್ಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಮೇಲ್ಪಟಕೇರಲು ದುಡ್ಡಿನ ಸಹವಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿವೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಮಹತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವ ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇ ನಾನತ್ತುವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದಾವುದು ಅವನದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಷರೀಫರು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

‘ನಾನಾ ಎಂಬುದು ನಾನಲ್ಲ ಈ
ಮಾನುಷ ಜನ್ಮ ನಾನಲ್ಲ’

ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನಾನೇ. ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ, ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಾರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಭಾವವನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಜನನವು ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಕೂಡಾ ನಾನಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಷರೀಫರು.

ಷರೀಫರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.....

‘ಕರ್ಮದ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಈ ಶರೀರದೆ
ಕರ್ಮದ ಮಾಡಿದೆಯಾ’

ಮೂಲ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಫಲದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಷರೀಫರಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಮರಾಠಾ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಆದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಆದರ ಫಲ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿಯೇ ಒಳ್ಳಿಯ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಫಲ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದುದ್ದರಿಂದ ಇರುವಪ್ಪು ದಿನವಾದರು ಮಾನವರು ಜೀವನ್ನಕ್ಕಾಗಲು ಒಳ್ಳಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಷರೀಫರು.

ಪರಮಾತ್ಮೆ ಜೀವಾತ್ಮೆ ಅಭೇದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಷರೀಫರು. ಈ ದೇಹ ಎನ್ನುವುದು ಮಾಯೆ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಂಡಾಗ ಅದು ತತ್ತ್ವದ ಮನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತ ವಾಸಿಸುವ ಮಹಾಮನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಅಂತರಂಗದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರ ಅದ್ವೈತ ಭಾವವು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಷರೀಫರು.

ವಿಶ್ವ ಮಾನವತಾ ಧರ್ಮದ ಗುರಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಆಗಿದೆ, ಮಾನವ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ತನ್ನ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಂಡು ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ.

ದೇವರಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಹಂಬಲಿಸುವುದೆ ಭಕ್ತಿ ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸತತ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪಡೆಯುವುದೇ ಜ್ಞಾನಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಪುಗಳ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛಾತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು, ಹೀಗೆ ಷರೀಫರ ತತ್ತ್ವಪದಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಧಂಬನೆ, ಆತ್ಮವಿಮೂರ್ಚ, ತತ್ವಶಾಸ್ತರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಒಡಮೂಡಿವೆ. ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರು ಉದ್ದಾಮ ಪಂಡಿತರು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಹರಿಹರ ಹಜರತ್ ತತ್ತ್ವಗಳ ಸಂಗಮ ಆಗಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು ಷರೀಫರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಹತ್ತು ವನಗಳ ಸುತ್ತಿ, ಹೂ ಹೊವನ್ನೂ ಮುತ್ತಿ ಒಂದೇ ಜೀನಿನ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟಿದಾತ ಎಂಬ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಸ್ಸಂಬೇಹವಾಗಿ ಮಹಾಮಹಿಮಾವಂತರು ಸಂತ ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕುಮಾರ್ ಡಿ. (2016). ಸಂತ ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ ವಿಶ್ವಾಧಮ್. ಚೇತನ್ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.
- ಸುಹಂದ ಆರ್ ಎಸ್. (ಸಂ.) (1993). ಶಿಶುನಾಳರ ಅನುಭಾವ ಗೀತ ಮಂಜರಿ. ಸಮಾಜ ಮಸ್ತಕಾಲಯ.
- ಶಿವಾನಂದ ಗುಬ್ಬಣ್ಣನವರ. (ಸಂ.). ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ ಗೀತೆಗಳು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿದೇಶನಾಲಯ.